

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Om den hellige Ecteskabs Statis Indstiftelse i Paradjss, imellem Adam oc Eva, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Om den hellige Ecteskabs Statis Indstiftelse i Paradjss, imellem Adam oc Eva, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid61104/facsimile.pdf>
(tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

[40] Om den hellige Ecteskabs Statis Ind-
snffteke i Paradjß, imellem Adam
oc Eva, etc.

Siungis met den Tone, som den Dyt-
merske Feyde Vise, Vellan, Vellan
vdi Guds naffin, etc.

- K1s OM Ecteskabs stat wi siunge vil,
HERre Gud giffue oss sin naade der til,
Sit Naffin til Loff oc Ære:
Oc alle Christne til Lærdom god,
HERre Iesu giff oss der til Mod,
Du vilt stedse hoss oss være.
2.
Der Gud skabte Adam i Paradjß,
Oc gjorde hannem baade hellig oc vjß,
Alt effter sit Billede reene:
Da skabte hand hannem Eva met,
K2s Til Methielp, thi hand saa vel det,
At hand ey kunde være alleene.
3.
En dyb Søffin kaste hand Adam paa,
Oc der hand nu saa soffuendis laa,
Et Been tog hand aff hans side:
Der aff bygde hand en lomfru prud,
Som skulde være Adams kieriste Brud,
Oc hannem all ære vide.
4.
Der Adam opuaagnede oc sig omsaa,
K2s Den deylige lomfru for hannem mon staa,
Hans Hierte begynte at brende:
Aff Kierligheds ild, vden Sorg oc Harm,
Hand tog sin Kieriste i sin Arm,
Hende for sin Hustru kiende.

5.

Her er Been oc Kiød aff mit Kiød oc Been,
Derfor siger ieg nu foruden meen,

Oss skal ret ingen atskille:

Min kærst Mandinde hun kaldis maa,
Efterdi Gud haffuer det skicket saa,

K3r Alt efter sin egen Ville.

6.

Oc Gud gaff dem til Morgengaffue,
Det beste de i Verden vilde haffue,

Velsignet dem begge tilhge:

Paradjskulde deris Herresæde være,
Der skulde de leffuet i lyst oc ære,

Om de icke fra hannem vige.

7.

For Klæder oc skone Klenoder met,
Gaff hand dem sin Wskyldighed,

K3v Met forstand mon hand dem pryde:

Hauke Klenoder vaare bedre end Guld,
End Perler eller ander, der Verden er fuld,

Det skulde de for andre nyde.

8.

Hand gaff dem oc vnder deris Haand,
Alle Creatur til Land oc Vand,

Baade Fule oc Diur tilhge:

Altingest skulde dem lydige være,

O Adam, huad vaarst du da en Herre,

Altingest maatte for dig vige.

K4r 9.

O du arrige Slange, giffuet du vaar vee,
Du kunde det icke lenger tilsee,

Vore Forældre monne du bedrage:

Du komst dem til at bryde Guds Bud,

Thi maatte de romne aff Paradjs vd,

Dem til mange sorgfulde Dage.

10.

Men Loff oc tack vare Iesu Christ,
Som oss forløste fra Dieffuelsens list,
Oc Skaden igjen oprette:

K13 Met sit Blod haffuer hand gjort oss fri,
Fra Synden, som wi vaare falden vdi,
Der skulle wi aldrig forgiette.

11.

Der Syndfloden offiuer Verden gick,
Saa stor en Affbreck Mennisken fick,
Gud lod sin Vrede kiende:
Men mit vdi sin Vrede saa grim,
Vilde hand dog giffue sin Naade raam,
Oc straffen fra Verden vende.

12.

K17 Hand stadfeste Ecteskab igjen paa ny,
Bad Mennisken samls i Stæder oc By,
Oc Verden at formeere:
Foræret dem Krød oc Vijn til fode,
At de icke skulde plat leggs ode,
Men voxe jo lenger oc flere.

13.

Der Iesus hid til Verden kom,
For vor skyld tog paa sig Mandom,
Ecteskaff hand ey forsmaade:

K19 I Cana der hand bleff boden ind,
Til Bryllup, da lod hand sig der finde,
Monne selff til Glædscaff raade.

14.

Der met vilde hand tilkiende giffue,
At hand hoss oss vil altid bliffue,
Alt met sin Naade oc gaffue:
Vor Ecteskaff bepryde saa,
At wi alle salige bliffue maa,
Oc fore et got Naffn til grafue.

15.

Men de sig soler i skam og Last,
K6c Oc tender op Ild til Høllfæde fast,
Met Løbhed aarle og silde:
Foracter den Star Gud hæffuer skabt,
Oc bliffuer der offuer eug fortabt,
Deris Salighed skendelig spilde.

16.

Thi lader os hæffue til Gud vor tro,
Met Kierlighed i Ecteskaff bygge og bo,
Saa vil Gud hoss oss være:
Oc giffue oss her baade Lycke og Fred,
K6c Oc siden den euge Salighed,
Det vnde oss Christ vor H E R R E,
A M E N.

[41] **En Arm Synderis Klagemaal og Be-**
kiendelse for Gud, og Trøst aff Guds
Ord at anamme.
Sungis met den Tone, Ieg stod mig op
en Morgenstund, etc.

I Eg stod mig op en Morgenstund,
Ieg klaget min Sorg saa mangelund,
Sorgen vaar i min Hu for synder mine.

K7r

2.

Der stod en Engel og hude der paa,
Du arme Synder, hun klager du dig saa,
Sorgen vaar i min Hu for Synder mine.

3.

Ieg maa vel klage og vene mig,
Mit Hjerter mig ringer saa jammerlig,
Sorgen vaar i min hu for Synder mine.

4.

Naar Ieg tæncker paa den freimgangte tid,